

Ալեքսանդր Ճատուրյան

Չեմ նախանձում

Ո՛չ, ընկե՛ր իմ, չեմ նախանձում
Ես կույր բախտի ընտրյալին,
Որի փառքը այս աշխարհում
Մեծ տներն են ու ոսկին:
Նորա համար կյանքը չունի
Ոչ մի վսեմ նպատակ.
Նա ըստրուկ է խավար-ժանգի,
Ըստրուկ հարուստ ու անարգ:

Չեմ նախանձում ես երջանիկ
Եվ սիրավառ պատանուն.
Որին սիրո ժամեր քաղցրիկ
Փափուկ կյանք են խոստանում:
Նորա համար կույսը չքնաղ
Ե՛վ հրեշտակ է, և՛ աստված.
Կույսի սիրուն նա յուր մատաղ
Կյանքն ու սիրտն է նվիրած:

Ո՛չ, ընկե՛ր իմ, ո՛չ կույր բախտի
Ինձ պարզևած այդ փառքին,
Եվ ո՛չ սիրո եռուն կյանքի
Ախտաբորբոք վայելքին
Չեմ նախանձում... Այդ վիճակում

Չնչին է կյանքն իմ աչքին.
Ա՛յլ ըղձեր են սիրտըս հուզում,
Ես ձգտում եմ ա՛յլ փառքին:

Փառք ծանրագին ու վշտալից
Թոյլ մարդկանցից անարգված,
Փառք տաստասկոտ ու փշալից
Ազնիվ գործով վաստակած
Այդ փառքին եմ, ո՛վ ընկեր իմ,
Ես նախանձում ողջ հոգով:
Եվ կուգեի մտնել շիրիմ
Անմահացած այդ փառքով...

Ա՛յ վարդ, լսի՛ր աղաչանքիս,
Թո՛ւյլ տուր թփից քեզ քաղեն,
Եվ քեզանով սիրած կուսիս
Մատաղ կուրծքը զարդարեն:

Մի՛ վախենար, նորա կրծքին
Չես թառամիլ, քնքուշ վարդ.
Այնտեղ մատաղ կրծքի տակին
Կյանքի աղբյուր կա առատ...